

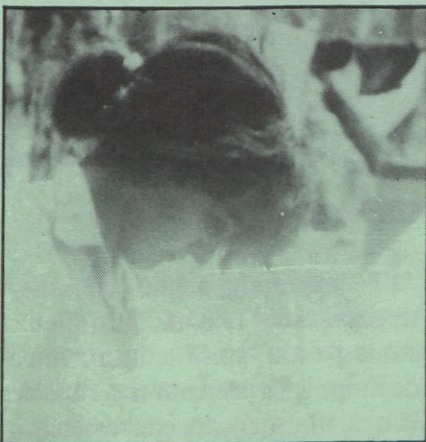
tir... balla sevillanes amb molta gràcia.

És blanca com un glop de llet, ni el sol de l'estiu li canvia el color. Té una debilitat no gaire normal: a la 1h de la matinada li dóna per jugar al cavall fort, la gallina i als Marcianitos.

Sol treballar a l'ombra, si surt feina no sobresurt massa, però val a dir que dins l'organització és un puntal incansable.

Li encanta la mainada, preparar jocs i gaudir-los amb ells. Sap tractar-los i fer-los creure amb delicadesa.

Per tot això i per les ganes de treballar és benvinguda sempre entre nosaltres.

LA CRISTINA CARRERAS

La Cristina Carreras, àlies la Cristi, és una monitora més de cuina que d'estar i jugar amb els nans.

No és de gaires paraules, però sempre fa per un i quan s'enfada no diu res, només fa cara d'enfadada, i prou. Els dies de compra hi sol anar, mai no li fa res afegir-se a la pallissa que és la compra. La veiem amb el seu Dyane vermell, que rebentava les rodes de dues en dues i que va recórrer molts de campaments.

Ara fa uns anys que no ens acompanya als campaments perquè els seus fills ja li donen prou feina!

EN QUIM CARRERAS

Dit així et diran: qui? Sí: l'"Streaker" Ah! ara ja sé qui vols dir.

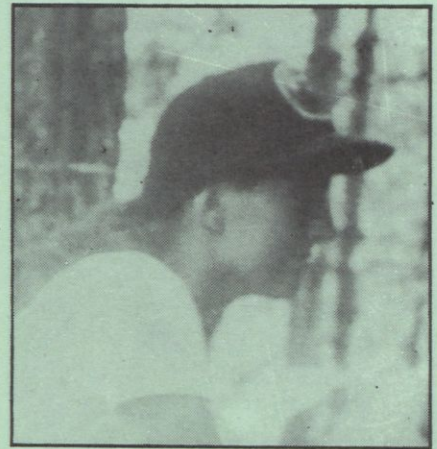
De fet, pots comptar amb ell quan el tens allà, perquè no se sap mai quan apareixerà, gran amant de la carretera: mira que n'has fet de quilòmetres pujant i baixant dels campaments!, bé perquè haves d'anar a fer la collita o bé perquè haves de fer contenta alguna noieta, o pel motiu que fos, no hem sabut mai l'estona que gaudiríem de la teva presència ni quan et faries present: si a mitjanit, a primera hora de la matinada, o te n'aniries quan encara no s'hagués llevat ningú...

L'especialista a donar espants: tancant-se dins les coves, trencant-se la clavícula jugant amb la mainada, arribant a mitjanit,...

Els primers estius era el reporter gràfic dels Campaments, i sovint amb algun monogràfic al qual dedicaves tota l'atenció.

I aquell estiu que volies fer d'enginyer tècnic en bombes d'aigua; sort de la font! La teva són les lletres.

Això sí, sempre troba un moment per anar a escalar i també s'ha de dir que ens ha muntat algun tram d'escalada tant per als nans com per als pares. I prou bé que s'ho han passat.

LA MONTSE CARRERAS

La Montse té una d'aquelles veus tant característiques, normalment anomenada "veu de pito", cosa que en ocasions resulta un avantatge, sobretot a l'hora de cridar la mainada quan s'escampa; fins i tot els nens solen quedar arrugats de por, i és quan costa més trobar-los.

A la cuina, tot i que se'n surt força bé, de tant en tant descobreix receptes noves com poden ésser els famosos i coneguts macarrons amb sucre, recepta que si no l'heu provada mai se us recomana.

És l'hostessa del campament, i bona relacions públiques, es va fer famosa un estiu a les Illes gràcies a la seva facilitat per les disfresses i a en Marcel, que és l'inductor d'aquesta mena de bromes.

Dona de molts oficis, sempre és amunt i avall, i costa a vegades de localitzar-la.

És de caràcter reservat, riallera, simpàtica i té molt de geni quan s'enfada, també és dona d'idees fixes i diu el que pensa sense embuts.

Sempre troba un moment per venir fins als campaments, encara que només sigui una estona, i donar-nos un cop de mà quan és necessari.